

[Statsministeren.]

det er rigtigt, at forstå alligevel, at de er enige i hovedlinjen i den økonomiske politik — sådan tror jeg hr. Hilmar Baunsgaard udtrykte det — og jeg mener derfor, at jeg kan tælle op til 81 mandater, der er så enige med os, at de er parat til at forhandle om regeringens planer.

Socialdemokratiets linje er jo klar og blev klart udtrykt af de forskellige medlemmer, som har været på talerstolen. Hr. Kjeld Olesen sagde som den første, at socialdemokratiet kan ikke medvirke, tværtimod, tilføjede han — hvad det nu skal betyde. Hr. Heinesen var endnu skarpere end hr. Kjeld Olesen, hvad nok vil ærgre hr. Kjeld Olesen, over for denne plan. Det betyder, at denne plan, som kunne være socialdemokratiets egen plan, afvises af socialdemokratiet. Jeg havde haft et håb om, at socialdemokratiet ville gå til forhandling og ville tage et medansvar, og der ville ikke være mangel på forhandlingsvilje. Men jeg forstår, at socialdemokratiets svar er: tværtimod.

Med hensyn til fremskridtspartiet forstod jeg på hr. Glistrup, at på afgørende punkter tog han klart afstand fra planen. Det gjaldt de to første punkter i planen, det gjaldt forslaget om dyrtidsreguleringen, som blev kaldt latterligt og direkte skadeligt, det gjaldt prisstoppet eller avancestopet, som blev frarådet, og han var klart imod spørgsmålet om kapitalvindingsskatten. Regeringens forslag kunne ikke få nogen tilslutning hos ham. Og hvis ikke man var klar over, hvad hr. Glistrup mente, så gjorde i hvert fald hr. Lindholt det lysende klart. Hvis man er i tvivl, kan man læse, hvad hr. Lindholt sagde her fra talerstolen for lidt siden. Alle, som har hørt denne debat, forstår altså, at disse partier vender sig imod regeringens plan, og jeg har lyst til at sige lidt særligt om det. For der er jo det ejendommelige ved det valg, vi havde den 4. december i fjor, at fremskridtspartiet sammen med socialdemokratiet og socialistisk folkeparti og Danmarks kommunistiske parti kan danne et flertal, et mærkeligt flertal, et flertal, som man ikke skulle tro kunne dannes, et flertal, som burde være utænkeligt. Jeg finder, det er uforståeligt, at socialdemokratiet vil gå sammen med det kommunistiske parti. Jeg finder, det er uforståeligt, at socialdemokratiet vil gå sammen med fremskridtspartiet,

og det er ikke fantasier, jeg står med her, for det var det, som skete i september, da man enedes, netop dette flertal, om at fælde regeringen, og kun fordi 4 medlemmer af fremskridtspartiet sprang fra, blev det ikke til noget. Og det er jo det, som man oplever nu, som man oplevede i går, og det kan ikke nytte at bortforklare kendsgerningerne. Jeg forstår, det er en sort dag, når man arbejder sammen med fremskridtspartiet, i kommunisternes mund, men det er altså ikke nogen sort dag, når man går imod regeringen sammen med fremskridtspartiet. Men det er mig i grunden lige så uforståeligt, at fremskridtspartiet vil gøre fælles sag med socialdemokratiet og socialistisk folkeparti og kommunisterne og har gjort det 2-3 gange, og jeg forstår, at i går kunne vi tælle på samme måde igen. Det er en realitet, og det er en mærkelig realitet, at de vil gå sammen med dem, som hr. Erhard Jakobsen så udmærket kaldte for de selvbestaltede repræsentanter for arbejdspladsen.

Med hensyn til socialistisk folkeparti og kommunisterne har jeg noteret mig, at de klart er imod regeringens plan, og jeg har videre forstået, at retsforbundet også siger nej til planen. Det kan man måske undre sig over, men jeg forstår, det meste af den fik nej fra retsforbundet. Og jeg må altså tælle ligesom i går, at kommunisterne og SF og socialdemokraterne, fremskridtspartiet og retsforbundet plus et grønlandsk medlem er imod denne plan, men at 81 mandater er forholdsvis positive.

Regeringen spiller ikke med musklerne, men vi er nødt til at tælle mandaterne, og under disse omstændigheder må det være rigtigst, at regeringen overvejer situationen. Jeg skal derfor anmode formanden om, at mødet må blive udsat f. eks. i 2 timer.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen.

Medlemmer af folketinget Erhard Jakobsen, Poul Boeg, Lena Pedersen, Thorkild Pedersen, Prehn og Jes Schmidt har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om fiksering og aftrapning af den primær- og amtskommunale grundskyld.